

[Ninn-Hansen.]

parti og det konservative folkeparti har fremsat i fællesskab, lovforslaget vedrørende begrænsning af organisationers rettigheder over for erhvervsudøvere, gennemføres. Vi foreslog at kæde de to lovforslag sammen, således at vi kunne have stået bag de enkelte bestemmelser, der sikrer friheden, men det ønskede man altså ikke.

Når dette lovforslag, som vi behandler her, er kommet frem og det også får en vis tilslutning fra anden side, kan jeg forstå, så mener vi, det er naturligt, at vort lovforslag også kommer frem. Kristeligt folkeparti og det konservative folkeparti har derfor anmodet formanden for arbejdsmarkedsudvalget om at sætte det på dagsordenen til i morgen, sådan at der kan blive afgivet betænkning også i denne sag. Og jeg går da ud fra, at udvalgets flertal ikke vil give det konservative folkeparti og kristeligt folkeparti en ringere behandling, end man har givet fremskridtspartiet, der har fået mulighed for at føre denne sag frem til anden behandling, selv om man udgjorde et klart mindretal i udvalget.

Vi får altså lejlighed til at vende tilbage til en sag, der efter min mening er langt mere væsentlig, fordi det er en sag, der drejer sig om spørgsmålet frivillighed eller tvang. Dette her drejer sig om noget økonomisk, hvor vi synes, man skulle sikre den enkelte imod, at han tvinges ind i noget, men når lovforslaget får den virkning, at man forhindrer fagbevægelsen i at ofre 10 mill. kr. på at udgive Aktuelt, så kan jeg ærlig talt ikke se, at det er vores opgave at forhindre, at et dagblad udkommer i fremtiden. Hvorfor i alverden skulle en faglig organisation, en forening, dog ikke have den ret, når bare man ikke tvinger nogen af en anden politisk opfattelse til at være økonomisk deltager i det?

Jeg synes da, at hvis man lovgivningsmæssigt forhindrede dette, så risikerer man meget let, at LO bruger pengene til noget meget mindre fornuftigt end at udgive et dagblad. Jeg kan godt tænke mig, at der er en hel del inden for LO, måske også dets formand, der har byrden ved det, der kunne tænke: ja men det var da egentlig meget rart, at folketinget fritog ham for den opgave, så han pludselig fik 10 mill. kr. til andre

formål. Og så synes jeg da, jeg vil sige: ja men jeg synes, at det at udgive et dagblad er i sig selv noget værdifuldt, så jeg vil i hvert fald ikke være med til at forbinde, at man fortsætter med at udgive et dagblad ved at yde en så stor økonomisk støtte, som man yder i dag til dets udgivelse.

Ritta Ahm (KrF):

Kristeligt folkepartis linje i denne sag har for så vidt altid været helt klar. Vi kan her i folketinget ikke blande os i foreningers og organisationers interne anliggender om brug af medlemmernes bidrag til partipolitisk virksomhed.

Det har altid været vor opfattelse, at de problemer, som ligger i lovforslaget her — og vi indrømmer naturligvis, at her ligger store problemer — må løses, men vi er af den opfattelse, at problemerne løses bedst ved, at ingen kan tvinges til at være medlem af organisationer, som betaler til en politisk virksomhed, man ikke sympatiserer med.

Nu er det kun fremskridtspartiets lovforslag, som er til behandling i dag, og det er jo et spørgsmål, om vi nogen sinde ser venstres lovforslag mere i denne samling, men jeg kan da ikke undgå at drage sammenligninger, fordi forslagene er så identiske; der er blot den forskel, at venstre bruger ordet politisk virksomhed, hvorimod fremskridtspartiet bruger ordet partipolitisk og stadig opfatter dette ordvalg som en ganske klar formulering af, hvad fremskridtspartiet vil. Men om man vil bruge det ene eller det andet ord, så synes jeg nok, at udvalgsarbejdet har vist, hvor svært det er, og at problemet om, hvilken rækkevidde disse ordvalg vil få, slet ikke er så afklaret endnu. Derfor står lovforslaget for mig i dag som uacceptabelt at gennemføre, for vi ved overhovedet ikke, hvor det rammer, og hvor det ikke rammer.

I betænkningen til lovforslaget har fremskridtspartiet rettet en skarp kritik mod formanden for arbejdsmarkedsudvalget. Jeg nærer intet ønske om at rette en personlig kritik mod et medlem af dette ting her fra denne talerstol. Jeg har ikke hermed givet hr. Auken min anbefaling, men jeg er af den opfattelse, at hvis man vil rette en så stærk personlig kritik af et medlem, så må det ske